

Artikel 29. Afsluttende bestemmelser.

1. Parterne skal fastsætte overenskomstens varighed samt opsigelsesfristen.
2. Parterne skal fastsætte, hvilke af denne overenskomsts bestemmelser der skal forblive i kraft efter overenskomstens ophør.

9. Delvis revision af de på Seattle-konferencen vedtagne søfartskonventioner.

(Dagsordenens punkt 12).

Siden den 28. arbejdskonference (Søfartskonferencen), der blev afholdt i Seattle i juni 1946, har spørgsmålet om, hvad der kunne gøres for at fremskynde ratifikationen af de på konferencen vedtagne 9 konventioner, stadig været under debat, idet der hurtigt viste sig store vanskeligheder ved at få disse konventioner gennemført.

På foranledning af de søfarendes organisationer blev spørgsmålet allerede i november 1947 drøftet på en konference i Oslo mellem repræsentanter for de 4 nordiske landes regeringer, skibsredere og søfarende, og spørgsmålet blev ligeledes behandlet på „Joint Maritime Commission's“ 14. møde i Genève i december samme år. Det vedtoges her at henstille til styrelsesrådet at indkalde en redegørelse fra medlemsstaternes regeringer om, hvad de havde foretaget sig for at få Seattle-konventionerne gennemført, og forelægge en på grundlag af regeringernes besvarelser udarbejdet rapport for en tripartær underkomité senest i løbet af efteråret 1948.

Styrelsesrådet fulgte denne henstilling, og det i overensstemmelse hermed tilvebragte materiale vedrørende de enkelte medlemsstats stilling til konventionerne blev i slutningen af november 1948 forelagt en underkomité bestående af „Joint Maritime Commission's“ faste medlemmer samt repræsentanter for 18 af de 27 regeringer, der havde været repræsenteret på Seattle-konferencen.

Underkomiteen gennemgik samtlige Seattle-konventioner og vedtog en række forslag om revision af visse bestemmelser i konventionerne nr. 75 (skibsmandsskabets opholdsrum) og nr. 76 (hyre, arbejdstid og bemanning).

Med hensyn til konventionerne nr. 70 (social sikkerhed for søfarende) og nr. 72 (ferie med hyre for søfarende) formulerede underkomiteen ikke noget ændringsforslag, men foreslog, at man holdt muligheden åben for revision af visse nærmere angivne bestemmelser i de pågældende konventioner. Endvidere henstillede underkomiteen indtrængende til styrelsesrådet, at man tilrettelagde proceduren således, at den endelige revision af konventionerne på de angivne punkter kunne finde sted på den førstkommende almindelige arbejds-konference i juni måned 1949 uden at afvente en særlig søfartssession af konferencen.

Styrelsesrådet tiltrådte underkomiteens henstilling og gav de fornødne dispensationer fra forretningsordenen for at muliggøre, at spørgsmålet om revision af søfartskonventionerne kunne optages på dagsordenen for den 32. arbejdskonference.

Konferencen nedsatte som ovenfor nævnt en kommission bestående af 40 medlemmer (20 regeringsrepræsentanter, 10 arbejdsgiverrepræsentanter og 10 arbejderrepræsentanter) til behandling af spørgsmålet om revision af søfartskonventionerne. Til formand og rapportør valgtes den franske regeringsrepræsentant *Le Capon*.

Under hensyn til den indgående drøftelse, der havde fundet sted i underkomiteen, fandt man det ikke nødvendigt at gøre spørgsmålene til genstand for en ny generaldebat, men gik straks over til at drøfte de af arbejdsbureauet formulerede forslag vedrørende revisionen af de enkelte konventioner.